

HEADLINES

RADIO SHOW

TACKLING FASCINATING MODERN
CONTROVERSIES FROM
A HALACHIC PERSPECTIVE

with
DOVID LICHTENSTEIN

WZO CONSERVATIVE

Shiur# 511 | Apr 3rd 2025

זילדה זכר וטמאה שבעת ימים (יב—ב)

הטומאה הינה תוצאה של הסתלקות־השכינה. כאשר הקדושה מסתלקת, באה הטומאה ותופסת את מקומה; בדומה לטומאת המת שנובעת מהסתלקותה של הנשמה.

חכמינו אמרו בקשר ליולדת, כי מפתח הלידה נתון בידי השמייתברך ואינו מסור בידי שום שליח, כפי שנאמר: „ויפתח אלהים את רחמה“. יוצא איפוא, שבכל לידה ישנה השראה של קדושה אלוהית עליונה, הרי ממילא כשמסתלקת הקדושה באה הטומאה במקומה... (הה"ק מקוצק זצ"ל)

זהובא אל הכהן (יד—ג)

כאשר אדם מדבר לשון־הרע, נובע הדבר בעיקר מזה שאיננו מעריך את כוחו של דיבור. הוא אומר בלבו: הן רק דיברתי בפי ולא עשיתי לו מאומה. ברם, אילו יודע היה האדם כי למלה אנושית ישנה משמעות רבה וכי דיבור רע על הזולת מעורר קטרוג בשמים גם על המדובר וגם על המדבר — כי אז ודאי היה נזהר בכך.

ואכן אמרו חכמינו: „שלא תאמר הריני הולך ואומר לשון־הרע ואין בריה יודעת, אמר לו הקדוש־ברוך־הוא: הוי יודע שאני שולח מלאך והוא עומד אצלך וכותב כל מה שאתה מדבר על חברך“ (מדרש תצא).

לפיכך יש ללמד לקח לזה שמדבר לשון־הרע, למען יידע היטב את חשיבותו של דיבור. הוא נעשה איפוא למצורע ומביאים אותו אל הכהן, וכאן רואה הוא כי מלה אחת מפיי הכהן עשויה להכריע את כף גורלו. כל זמן שאין הכהן אומר את המלה „טמא“ איננו טמא, אף־על־פי שהכל רואים בעל־ליל את הנגע; וכל זמן שאין הכהן אומר את המלה „טהור“ איננו טהור, אף־על־פי שהכל רואים כי נרפא הנגע (משנה נגעים פ"ג). מזה ילמד בעל־הלשון־הרע, כמה גדול הוא כוח דיבורו של אדם, ושוב לא יהא בהול להוציא מפיו דברים שאינם מהוגנים... (אהל יעקב)

ה' ו' בשיחוטא איש לאיש לא יטמנו וישתוק, אלא יאמר עשית כך וכך. (עיין סימן תר"ו סעיף א וסימן תר"ח סעיף בענין הוכחה). ומכל מקום לא ידבר לו קשות עד שיכלימנו, [ויקרא יט, יז] ולא תשא עליו חטא, שהמלצין פני חברו ברבים ולק לעולם הבא. אלא יוכיחו נחת ובלשון רכה, ואם לא ב' או ג' פעמים מכלימין ברבים. כתב רא"ם [יראים מן קנה] אע"ג דמרבין בצבא פרק ב' [לא, א] מהוכח תוכיח

[שביעית פ"י הלכה ג]: אורח לא ישבח הצעל הצית, שמא ירבו עליו אורחים, כדאיתא (צרכות) [צערקין] י"י [טו, א]: אם שמע דין ונראה לו שהלכה כך, מותר לאמרו בשם אדם גדול כי היכי דליקצלי מיניה (עירוצין דף נ"א ע"א) ופסחים דף [ק] י"ב ס"ו ע"א). ובסוף מסכת כלה איתא האומר דבר בשם חכם שלא גמרו ממנו, גורם לשכינה שתסתלק, וכן הוא צרכות דף כ"ז [ע"ב], עיין שם בתלמודי רבינו יונה [יט, ב ד"ה האומר], וי"ע: (י"א) ב"י שאינו

שבועה ועובר משום לא ישמע על פיך [שמות כג, יג]: הגה [ה] ויש מקילין בעשיית שותפות עם (א) הגוים בזמן הזה (ג) משום שאין הגוים בזמן הזה נשבעים בעבודה זרה ואף על גב דמזכירים העבודה זרה מכל מקום כונתם לעושה שמים וארץ [ז] אלא שמשתפים שם שמים ודבר אחר ולא מלינו שיש צוה